

Vlaams
Parlement

stuk **1611** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 15 juni 2012 (2011-2012)

Voorstel van decreet

van de heren Paul Delva, Philippe De Coene, Lieven Dehandschutter
en Johan Verstreken, de dames Yamila Idrissi en Danielle Godderis-T'Jonck
en de heer Bart Caron

tot wijziging van het decreet van 4 april 2003
betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk,
wat betreft de bewegingen, de vormingsinstellingen
en het steunpunt

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Johan Deckmyn

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

1611 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van decreet

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 24 mei 2012 het voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat betreft de bewegingen, de vormingsinstellingen en het steunpunt.

1. Toelichting van het voorstel van decreet door de heer Paul Delva

De heer *Paul Delva* wijst erop dat maatschappelijke ontwikkelingen een aanpassing van het decreet van 4 april 2003 wenselijk maakten voor wat betreft twee van de drie werkvormen: de bewegingen en vormingsinstellingen.

Bewegingen werden vooralsnog niet erkend binnen het decreet, in tegenstelling tot de verenigingen en de vormingsinstellingen. Dat brengt onzekerheden mee voor de betrokken organisaties, zoals een negatieve eindevaluatie die resulteert in een abrupte stopzetting van subsidiëring zonder een periode van mogelijke remediëring. Het bestaande systeem maakt het voor een aantal bewegingen zeer moeilijk om te functioneren en een werkplanning op lange termijn op te zetten. Het is de bedoeling die bewegingen meer zekerheid en continuïteit te bieden. Dat kan door bewegingen in het decreet in te schrijven.

Het verzoek gaat echter verder dan een loutere erkenning, en strekt tot de erkenning van de belangrijke maatschappelijke taak van de werksoort. Het voorstel van decreet wordt gedragen door de bewegingen zelf en de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV). Het lijkt vanzelfsprekend dat op de duidelijke tendens wordt ingegaan.

Ander belangrijk onderdeel van het voorstel van decreet betreft uitdagingen voor de vormingsinstellingen, zowel de gespecialiseerde als de instellingen voor personen met een handicap. De aard van hun werking vraagt om een aanpassing van bepaalde decretale beperkingen die vooralsnog gelden voor niet-formele educatie. Dat wordt in het bestaande decreet beperkt tot een open aanbod in autonome levenssfeer. De grenzen tussen die autonome levenssfeer en werk vervagen steeds meer, stelt de heer Delva. Het feit dat de opleidingen in het sociaal-cultureel volwassenenwerk nooit beroepsgericht mogen zijn, blijkt in die zin niet houdbaar.

Het sociaal-cultureel volwassenenwerk dat ondersteund wordt, draagt bij tot een open en democratische samenleving, en wil de maatschappelijke participatie bevorderen. Het levert bovendien een bijzondere bijdrage aan de ontplooiing van kritisch-geëmancipeerde burgers. Dat heeft een impact op alle levenssferen. Daarom stellen de indieners voor om het decreet aan te passen. Beroepsgerichte vorming blijft uitdrukkelijk niet het hoofddoel van sociaal-cultureel volwassenenwerk, maar zou in beperkte mate niet langer uitgesloten zijn. De wijziging behelst dus een verbreding van het mogelijke aanbod voor gespecialiseerde vormingsinstellingen.

Met betrekking tot de instellingen voor personen met een handicap wordt ervoor geopteerd om in bepaalde omstandigheden een gesloten aanbod toe te staan, teneinde de leerresultaten van personen met een handicap te bevorderen. De bestaande uitzonderingsmaatregelen dienen daartoe bijgestuurd.

2. Algemene bespreking

De heer *Bart Caron* benadrukt dat het voorstel van decreet mee geïnspireerd is door de sector en dat hij het derhalve graag mee indiende. Toch wil hij over twee punten nog opmerkingen maken.

Bewegingen zijn wat het begrip vooropstelt: organisaties die bewegen. Dat begrip decretaal erkennen, maakt het stabiel en vast. In de praktijk merkt men dat de erkende bewegingen en de maatschappelijke thema's waarvoor ze staan, immers lang niet zo snel verlopen als

men wel zou denken. Er blijkt een blijvende bekommernis te zijn voor maatschappelijke problemen bij kansengroepen, achterstand bij personen met een handicap, mensenrechten enzovoort. De nood aan sensibilisering en vorming ter zake blijft ook bestaan. In die optiek wil het lid wel openstaan voor een bijsturing van het decreet.

Belangrijker dan het begrip ‘erkenning’, is voor de heer Caron echter de subsidiëring en de regelgeving daarover. Vooralsnog werden bewegingen via hun beoordeling soms met één houw radicaal afgemaakt. De aanpassing voorziet daarom in een afbouwscenario. De manier waarop reeds komaf werd gemaakt met een aantal organisaties – waarvan er slechts enkele gelijk kregen van de beroepscommissie en uiteindelijk niet opgevist zijn door de minister – is mee de aanleiding voor zijn instap in het initiatief. De werkwijze kon hij niet rijmen met de initiële geest van het decreet.

Wat de formele en niet-formele educatie aangaat, hebben een aantal contacten de heer Caron overtuigd. Het feit dat met het voorstel van decreet gezocht werd naar een eigen positie voor de niet-formele educatie, vond hij een objectieve, positief geïnspireerde boodschap, die een sector een plaats gaf naast de oprukkende beroepsgerichte vorming. Die beschikken ook over veel meer middelen dan de sociaal-culturele vormingssector. De rigoureuze interpretatie van het verschil tussen de formele en niet-formele educatie en tussen vrije tijd en werktijd, heeft volgens de heer Caron de niet-formele sector in de strijd om de educatie het onderspit doen delven.

Met het voorstel van decreet wordt de deur niet opengegooid, maar op een goede manier wat verder opengezet, om onder meer aansluiting van bepaalde doelgroepen en kansengroepen te zoeken. Zo zijn er mensen op de rand van het formele en het niet-formele, omdat ze niet de juiste vaardigheden hebben, of die zelfs niet in een arbeidsproces zitten, of omwille van een handicap uit de boot vallen. Met de aanpassingen kunnen dergelijke groepen bereikt worden in de geest en met de methodiek van het sociaal-cultureel werk zoals het decreet in eerste instantie beoogt. De theoretische constructies die al bijgesteld zijn en waaraan nu weer bijgesteld wordt, beantwoorden aan realiteiten die het lid erkent. Daarom wil hij mee instappen in het voorstel van decreet.

De heer *Lieven Dehandschutter* stelt dat het voorstel van decreet tegemoet komt aan een aantal terechte vragen van de sector zelf en in het bijzonder bij de bewegingen, die meer houvast zouden krijgen. De strikte grens tussen beroepsgerichte en niet-beroepsgerichte vormingen is steeds moeilijker te trekken. Voor de aanbieders zelf van de niet-formele opleidingen moet het voorstel een stimulans en een plicht veronderstellen om de kwaliteit zeer hoog te houden. Het is ook financieel interessant omdat het aandeel van de eigen inkomsten wordt opgevijseld. Tot slot is het belangrijk om op te merken dat het voorstel van decreet budgetneutraal is.

Mevrouw *Yamila Idrissi* is blij dat niet alleen de meerderheidspartijen de kar trekken, maar ook Groen. Vooral het feit dat sociaal-culturele bewegingen niet langer van de ene op de andere dag hun subsidies kunnen verliezen, is cruciaal. De landelijke vormingsinstellingen krijgen met de decreetswijziging een grotere vrijheid in het vastleggen van hun aanbod. Die vraag leefde al langer in de sector en bij FOV. Mevrouw Idrissi steunt die vraag.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Er worden door de commissieleden geen specifieke opmerkingen gemaakt bij de artikelsgewijze bespreking.

De artikelen 1 tot en met 10 worden aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

4. Eindstemming

Het voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat betreft de bewegingen, de vormingsinstellingen en het steunpunt wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Johan DECKMYN,
verslaggever